

[Kim Behnke]

Hr. Arne Melchior ville gerne sende Fremskridtspartiet, ikke hen hvor peberet gror, men i hvert fald til Tyrkiet for at opleve skattetrykket dér. Jamen så langt behøver vi ikke at rejse, hr. Arne Melchior. Vi behøver ikke at rejse længe end til et land som Schweiz, der har et væsentlig lavere skattetryk. Jeg forventer ikke, at hr. Arne Melchior vil stille sig herop og sige, at ingen danskere vil leve under den offentlige sektor, der er i Schweiz. Tværtimod er det mit indtryk, at de fleste godt en gang imellem kunne tænke sig at bo dér. Så derfor lad være med at lave sammenligninger med lande som Tyrkiet. Man kunne lige så godt have taget Bangladesh eller et uland, hvis det kun skulle være for at gøre det retorisk.

Der er en grund til, at jeg har gjort en del ud af det med betalingsbalancen både i går og i dag. Det er, som jeg gjorde opmærksom på i går – jeg ved ikke, om hr. Arne Melchior hørte det – at det, der er galt, er, at forbedringen af betalingsbalancen ikke er regeringens fortjeneste. Det er ikke, fordi vi har fået rentebyrden sat ned. Det er investeringsraten, der er faldet. Det er importen af råvarer osv., der er faldet. Konsumet fortsætter stadig væk, og det er problemet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

At investeringsraten er for lille, har jeg selv lige for et øjeblik siden gjort opmærksom på. Ikke desto mindre er det også rigtigt, at den danske konkurrenceevne er blevet forbedret, og man kan ikke frakende regeringen dens andel i den omstændighed.

Så siger hr. Kim Behnke, at OECD, som han følger, gør skattetrykket op for samfundet som helhed og ikke for det enkelte individ. Jeg tror nu nok, at det enkelte individ – og det er altså dem, samfundet består af – er mest interesseret i sin egen situation og sine egne muligheder. Det er fortsat min påstand, at den danske borgers forbrugsmuligheder, sociale tryghedsnet, service, det velfungerende samfund på mange områder, som jeg ikke har tid til at regne op nu, relativt målt er særdeles gunstige.

I øvrigt gør OECD jo disse ting op i procent af bruttonationalproduktet, som er en alment brugelig international måleenhed. Men det giver jeg ikke mange sure sild for, for bruttonationalproduktet er, hvad alle økonomer aner-

kender, en højst tvivlsom størrelse, og den enkelte borger giver ikke fem flade øre for at få at vide, hvad hans skattetryk er i forhold til bruttonationalproduktet. Det er hans, familiens, virksomhedens egen situation, det drejer sig om.

Så må jeg sige med hensyn til sammenligningen med Schweiz – jeg har jo været inde på Schweiz én gang i dag – at schweizerne reverenter talt er et folk af urmagere og optrækkere. De vedkender sig ikke international solidaritet. De er ikke en gang medlem af FN, men kan dog lige slæbe af med at betale til nogle af underorganisationerne. Et så selvsk folk ønsker jeg ikke mit dejlige danske folk sammenlignet med.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hr. Kim Behnke får det til at lyde, som om det er for politikernes skyld, vi har et skattetryk i Danmark.

Hvis hr. Kim Behnke bevæger sig uden for Christiansborg, så vil hr. Kim Behnke vide, at hver eneste gang man taler skattelettelser i praksis, nemlig på det tidspunkt, hvor man kommer og fortæller: Jamen hvis man skal have mindre skattetryk, så kan man altså ikke få lov til at få de gymnasier, så kan man altså ikke få lov til at få de institutioner, så kan man ikke få lov til at få de veje – så er der i befolkningen en ganske, ganske voldsom modstand mod, at man skærer ned de steder.

Hvis hr. Kim Behnke nu så det mere samlet og lod være med at stille sig op her på Folketingets talerstol og nøjes med at kigge på procenter, så ville hr. Kim Behnke opleve, at skattetrykket ikke skyldes Folketinget, men rent faktisk forventninger hos befolkningen, som vi så opfylder. Det synes jeg at vi kan være meget godt tilfreds med at man gør.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Ja, vi havner jo hurtigt i den evige diskussion mellem Fremskridtspartiet og partiet Centrum-Demokraterne om, hvorvidt det skal være op til politikere i Folketing, amtsråd og kommunalbestyrelser at bestemme, hvad der er godt for hr. og fru Jensen, eller om det er dem selv, der skal afgøre det.